

Pompeji

torek, 31. oktober 2017

Lilijana in Matjaž Pelc

Za celozaslonski pogled v programu Acrobat Reader
istočasno pritisni tipki Ctrl + L.

Neeeeee biiiiiiii vstala. Pod dekami mi je prijetno toplo. Zunaj je pa mraz.

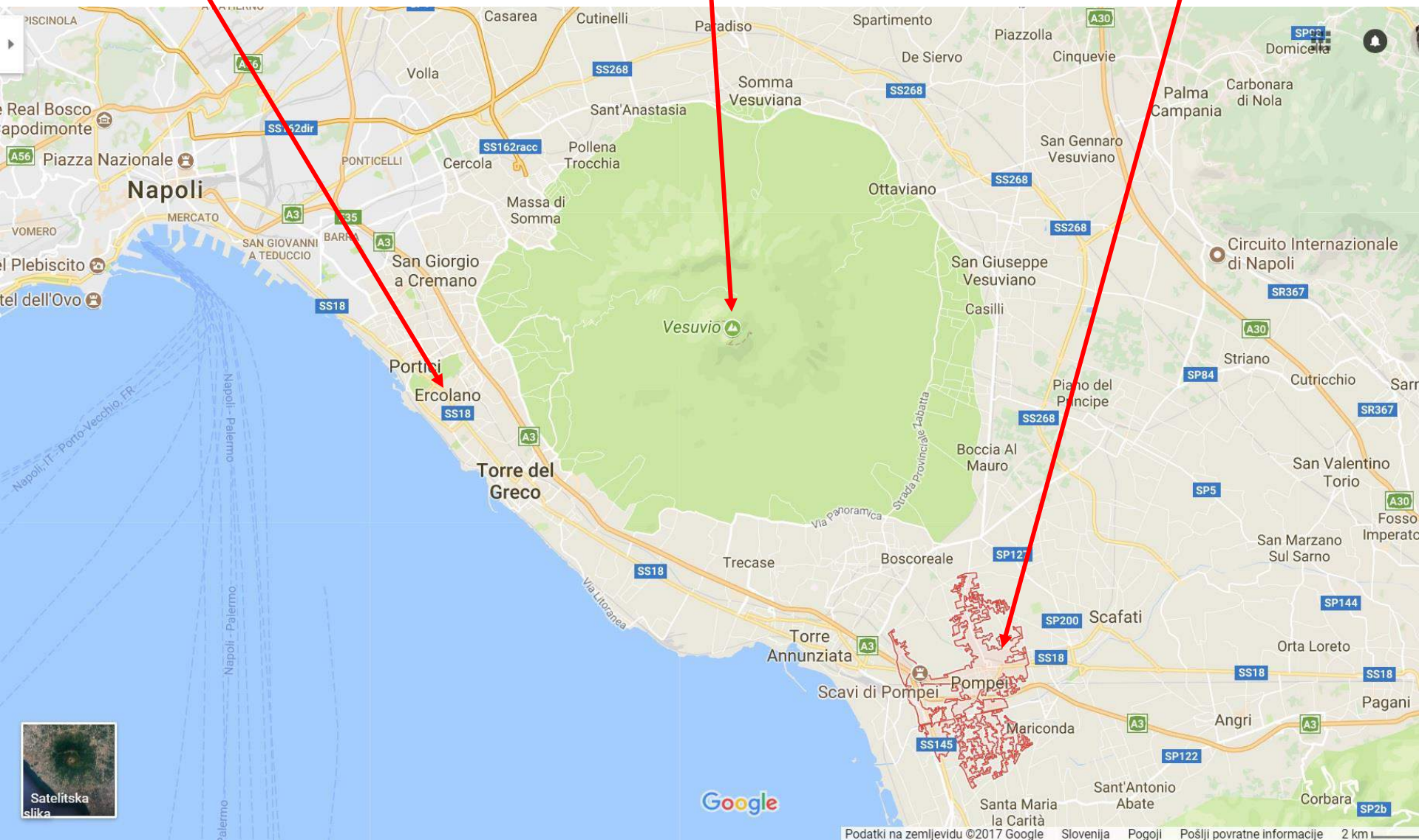

Danes je na vrsti ogled Pompejev.

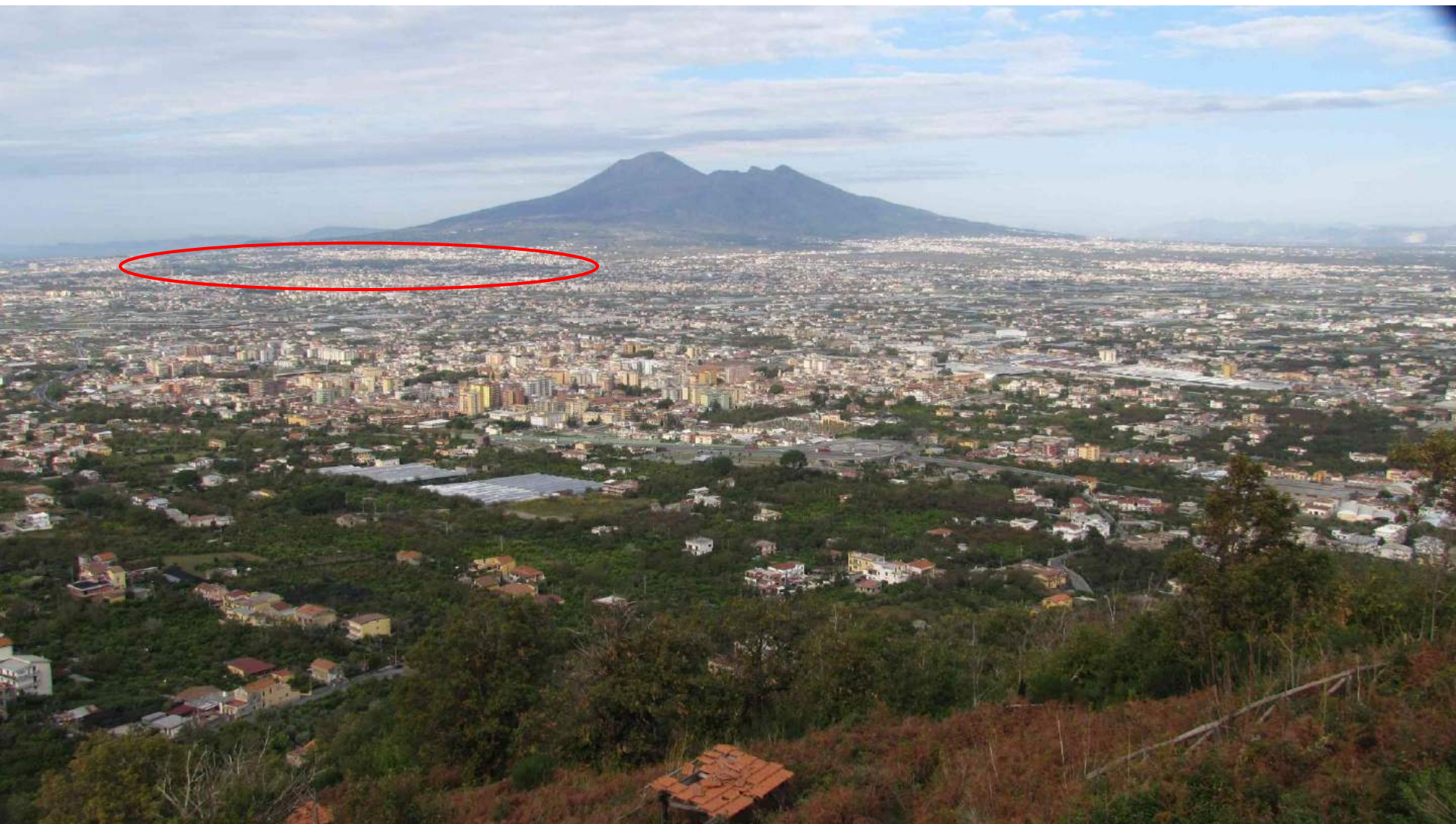
Herkulaneum oz. Ercolano

krater Vezuva

Pompeji

Pompeji se raztezajo na pribl. 65 ha. V ozadju pa se dviga Vezuv. Za boljšo predstavo, kako so zgedali Pompeji prej izbruhom in po njem, si lahko ogledaš filmček (2 minuti) https://www.youtube.com/watch?v=G3W_KLtX2VM Področje Pompejev je obkroženo z rdečo.

Sva se podala do tja po stranskih cestah. 🤔 No ja, sem pa vsaj imela čas opazovati okolico in ob zelju obujati spomine na poletno potovanje.

Razgled s parkirnega mesta.

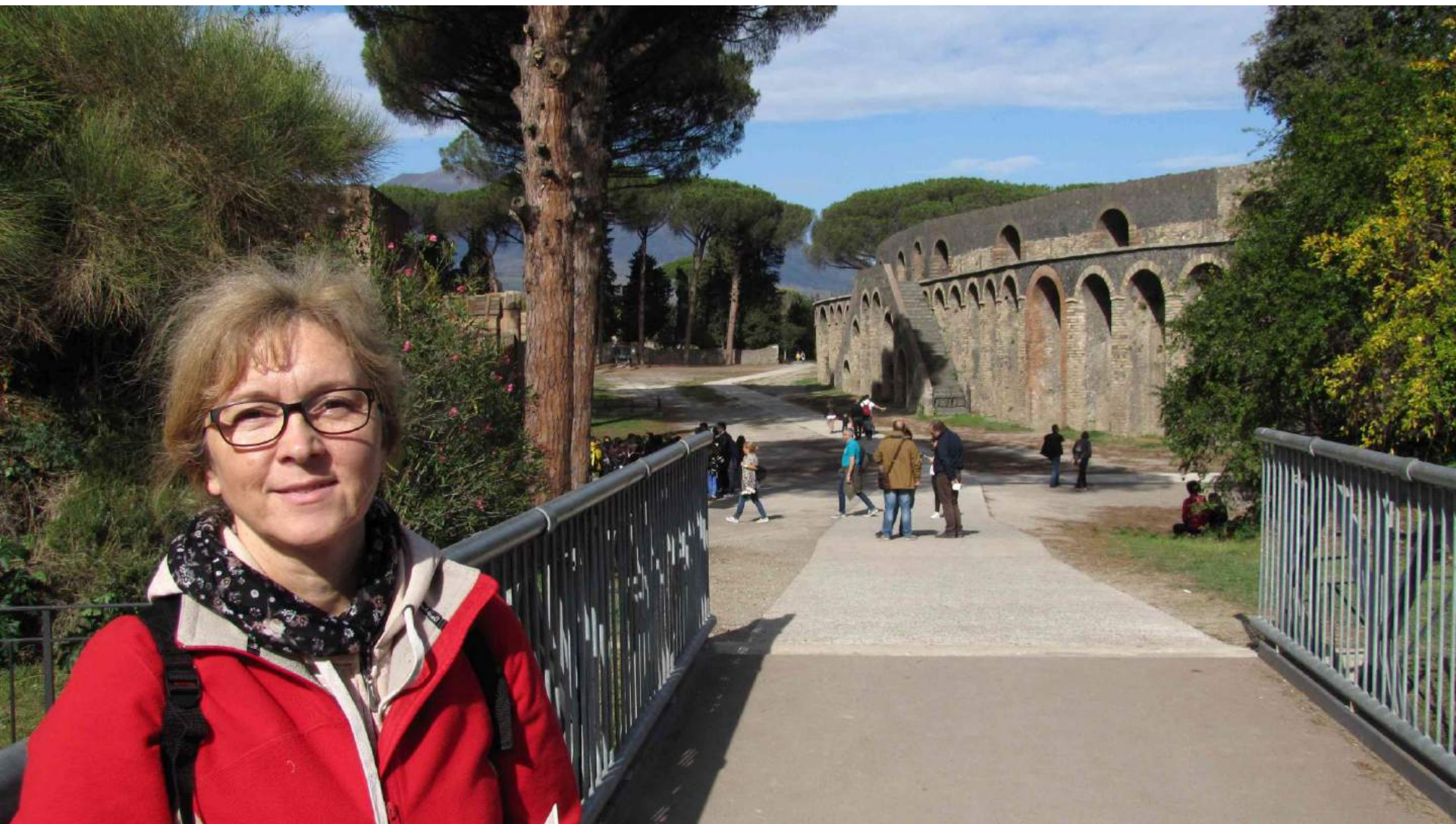
Vhod

Kaj si nor!

Na srečo se je vrsta hitro krajšala in že sva notri.

Za boljši občutek, kako obsežni so Pompeji. A to je le delček z velikim in malim gledališčem. Na desni strani je amfiteater, a zanj in za mnoge druge stavbe je zmanjkalo prostora.

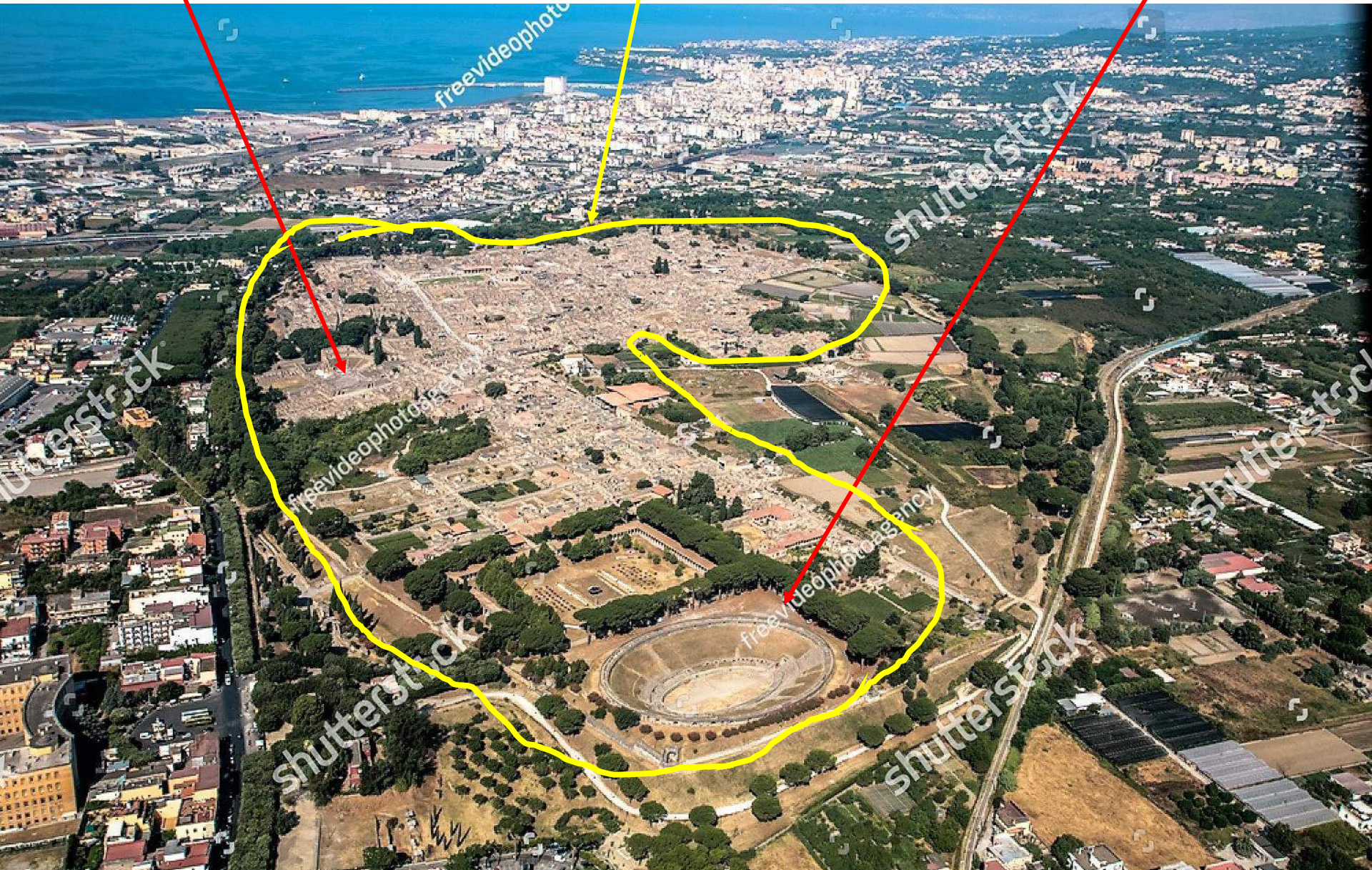

Tukaj se vidi več. Fotka je z interneta.

Veliko in malo gledališče

Področje Pompejev

Amfiteater

V amfiteatru so prirejali gladiatorske igre. Sprejel je do 12 tisoč gledalcev (po nekaterih ocenah celo 20 tisoč).

V njem so leta 1971 Pink Floyd posneli prvi koncertni film brez občinstva z naslovom *Live at Pompeii*. Pod oboki amfiteatra pa je na ogled razstava o snemanju filma.

Pompeji niso le ruševine, tudi rastlinje je tukaj.

Leta 62 je Pompeje prizadel potres, a so mesto obnovili. Plini pa so se kopičili v ognjeniku Vezuv in naposled je leta 79 izbruhnil in pod sabo pokopal prebivalce Pompejev in Herkulaneuma. Predvidevajo, da je takrat na tem področju živel od 16 do 20 tisoč ljudi.

Prebivalci 4 km oddaljenega Herkulaneuma so imeli več sreče in dovolj časa, da so lahko zbežali. A obe mesti sta za nekaj stoletij ostali prekriti z debelim nanosom pepela in lave. Pompeje je prekrilo 30 m vulkanskega prahu, Herkulaneum pa 5 m.

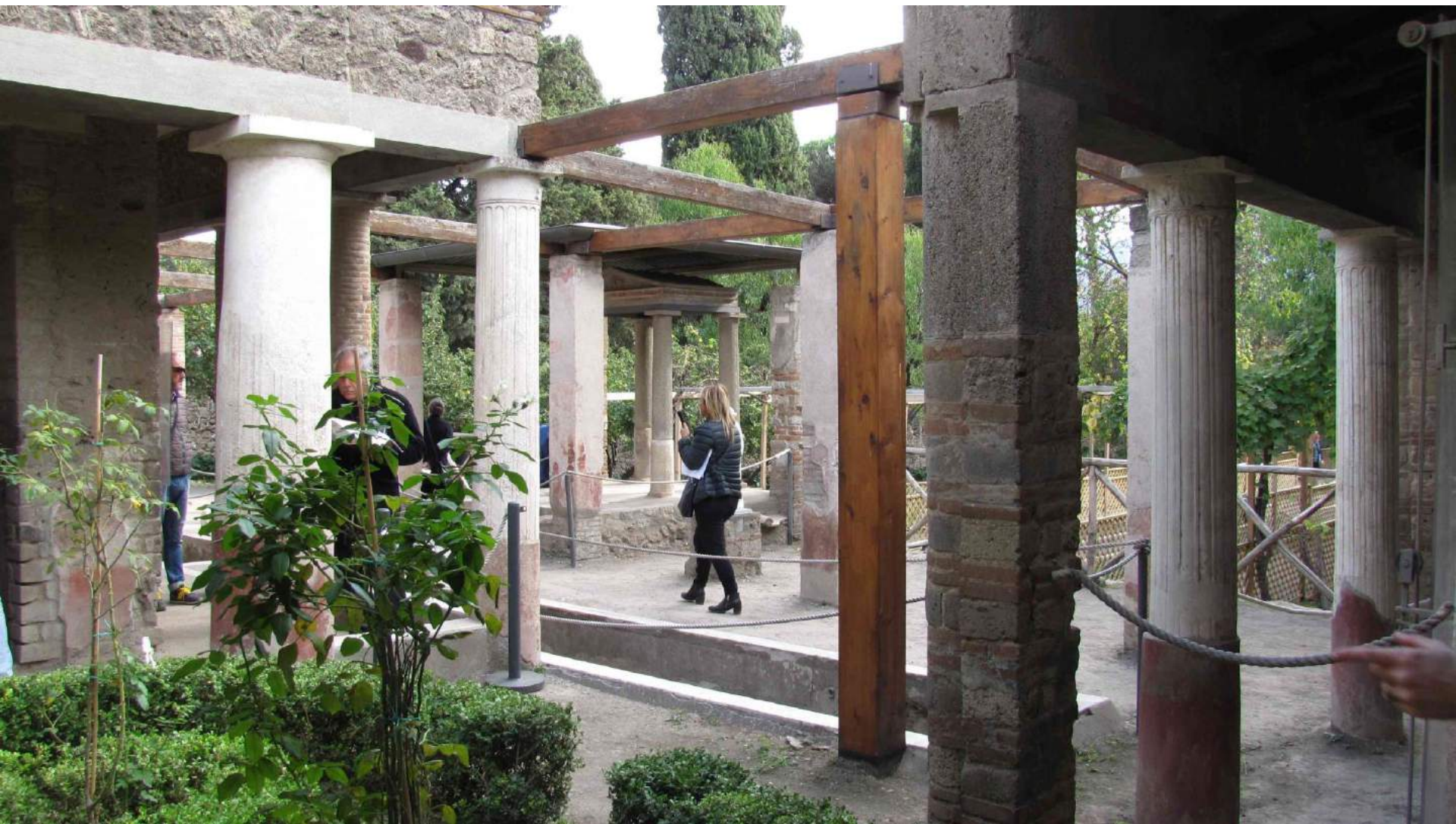
Od leta 1997 so Pompeji vpisani v UNESCO-v seznam svetovne dediščine. Žal je precej sredstev končalo v zasebnih žepih, zato so za nadzor obnove parka izbrali poseben model zunanjega mednarodnega nadzora.

Za gradnjo hiš so uporabljali apnenčast kamen in lehnjak. Stene so bile pobarvane, v nekaterih so bile prave umetniške poslikave.

Večina hiš je imela atrij in zunanji vrt.

Ja, te poslikave res niso ravno za otroke 😊 A tako so si pač poslikali svoje spalnice in tudi stene v termah.

S takimi tablami vas obvestijo, kje ste in kaj gledate. Nič v angleščini. Zdaj se pa znajdi po svoje.

REGIO I
INSULA XII, 3

14

Taberna
di Sotericus

Mlin in ostanki mlinskih kamnov.

V Pompejih so bile pekarnе zelo priljubljene. Pri odkopavanju so v eni izmed peči odkrili še ohranjen kruh, saj vanjo ni prodrl pepel.

Tale kolega je pravi.

Pešci so uporabljali kamnite bloke pri prečkanju ulice, da niso stopili na cesto, ki je služila za odtekanje padavin in odplak. Prostori med kamnitimi bloki pa so dopuščali vožnjo z vozovi.

Tako pa zgleda, ko se lotijo odkopavanj.

Eden izmed vhodov v Pompeje.

Ta prostor je bil namenjen trgovini ali gostinskemu lokalu v stilu današnjega „snack bara“ ali „fast fooda“.

Tole je pa malo bolj umetniški znak, ki pomeni enako kot današnji: „Pozor, hud pes“ ali v takratnem jeziku „CAVE CANEM“.

Giuseppe Fiorelli (italijanski arheolog 1823-1896) je izumil postopek, da si lahko danes ogledamo trupla ljudi, ki sta jih prekrila pepel in lava, saj je od njih ostalo zgolj okostje.

Forum oz. glavni mestni trg

Basilica - to ni bila cerkev, ampak stavba, namenjena poslovnim pogajanjem in pravosodju. Zanimivo.

Še kar se potikava po mestnem trgu. Nama je bil tako všeč, da sva se še trikrat vrnila.

Kentaver – pol človek, pol konj. Misliš, da gledaš kip iz časa Pompejev, pa ne drži. To je delo sodobnega časa.

En prekrasen podboj vrat ali štok po domače 😊 Je zaščiten s steklom, da bo čim dlje ostal ohranjen.

Pa sva spet na trgu. Resnično je bil to lep in velik trg.

Sodoben fast food z originalno gnečo. Je pametno, če s seboj vzamete nekaj svoje hrane in pijače. Vsaj za prvo silo. V celotnem kompleksu sta vrisani le dve restavraciji. Pa če nimate najboljše orientacije, boste lačni in žejni.

Dobro si oglej tudi kužka. Zakaj? To razkrijem kasneje.

Kam pa zdaj?

Odhajava izven obzidja na ogled stavbe Villa dei Misteri ali Villa of the Mysteries.

Pot je bila tako dolga, da sva že skoraj odnehala.

To je bila hiša, namenjena višjemu sloju, za oddih oz. pobeg iz mesta. Takrat je imela hiša tudi pogled na morje. Stene so bile bogato okrašene s freskami in bil si „in“, če si imel stene pobarvane v črno. Kdo bi to razumel!

V hišah, ki so bogato okrašene s freskami, so pazniki, ki kar naprej govorijo:
„no flesh, don't touch“.

Hodnik

Se ne dotikam, samo tak vtis dajem.

Hiša je res prekrasna: velika, polna fresk, mozaikov. Krasna lokacija. Pozabite na ognjenik. Saj ne bruha kar naprej. Mogoče bo pa dal še dobrih sto let mir.

Kaj za vruga ti služijo črne stene v sobi?

Meni se ta kuža zdi isti kot je bil na eni izmed prejšnjih slik? Zame ostaja skrivnost, kdaj je imel čas priti do sem in se delati mrtvega. Ni bat, je dihal.

To ni kip iz časa Pompejev, ampak je ena izmed pribl. 30-ih velikanskih skulptur poljskega kiparja Igorja Mitoraja, ki so bile razstavljene po celotnih Pompejih od maja 2016 do maja 2017. Tudi Kentaver je njegovo delo. Njegove sanje o razstavi so bile uresničene po njegovi smrti, kipar je leta 2014 umrl (star 70 let).

Del makete Pompejev

Teatro grande – veliko gledališče

Ta velik prostor je bil namenjen prehajanju iz enega gledališča v drugega, ali pa da ste se med odmori malo sprehodili.

Del prostora je bil tudi prekrit s streho, da je ljudi varoval pred dežjem.

Teatro Piccolo - malo gledališče

Gneča grande 😊

Za Pompejce je bilo značilno, da so zelo skrbeli za svojo higieno. Imeli so svoje terme, tam so imeli kopališče, telovadnico, najzanimivejši del mesta pa so bile vroče kopeli. Imeli so tudi ogrevanje, kar je bilo takrat za tiste čase prava redkost. Na fotkah so Terme Stabiane.

Še vedno terme.

Hiša mozaikov

Še en znak: Pozor, hud pes.

House of Venus in the shell

Desno je naslikan vodni bazen s pticami, na levi kip Marsa, na sredini pa seveda Venera v školjki.

Takole pa so v začetku 20. stoletja potekala izkopavanja.

Ob amfiteatru je tudi muzej, kjer si lahko ogledaš, kaj vse so našli.

Joj, to pa je potrebna potrpežljivost, da sestaviš vse te kose. Pa če pomisliš, da te črepinje niso bile le od enega predmeta. Vsa čast sestavljavcu.

NICO

legano di gessi,
di oggetti, ma no
figura, praticato
di materia con
ntro, a Partenope
piccoli vasi marittimi
tutto, tutto.

ed world made up of people
ma objects but
their needs.
here knowledge is spread
in the parts of Pompeii
at Pozzuoli, at that time
and Greek, Etruscan

INIC WORLD

Pa se dan končuje.

Po štirih urah in pol hoje 😊

Ni bilo tako hudo, hahahahaha. Ampak danes res ne grem več nikamor.

Samo še „domov“.

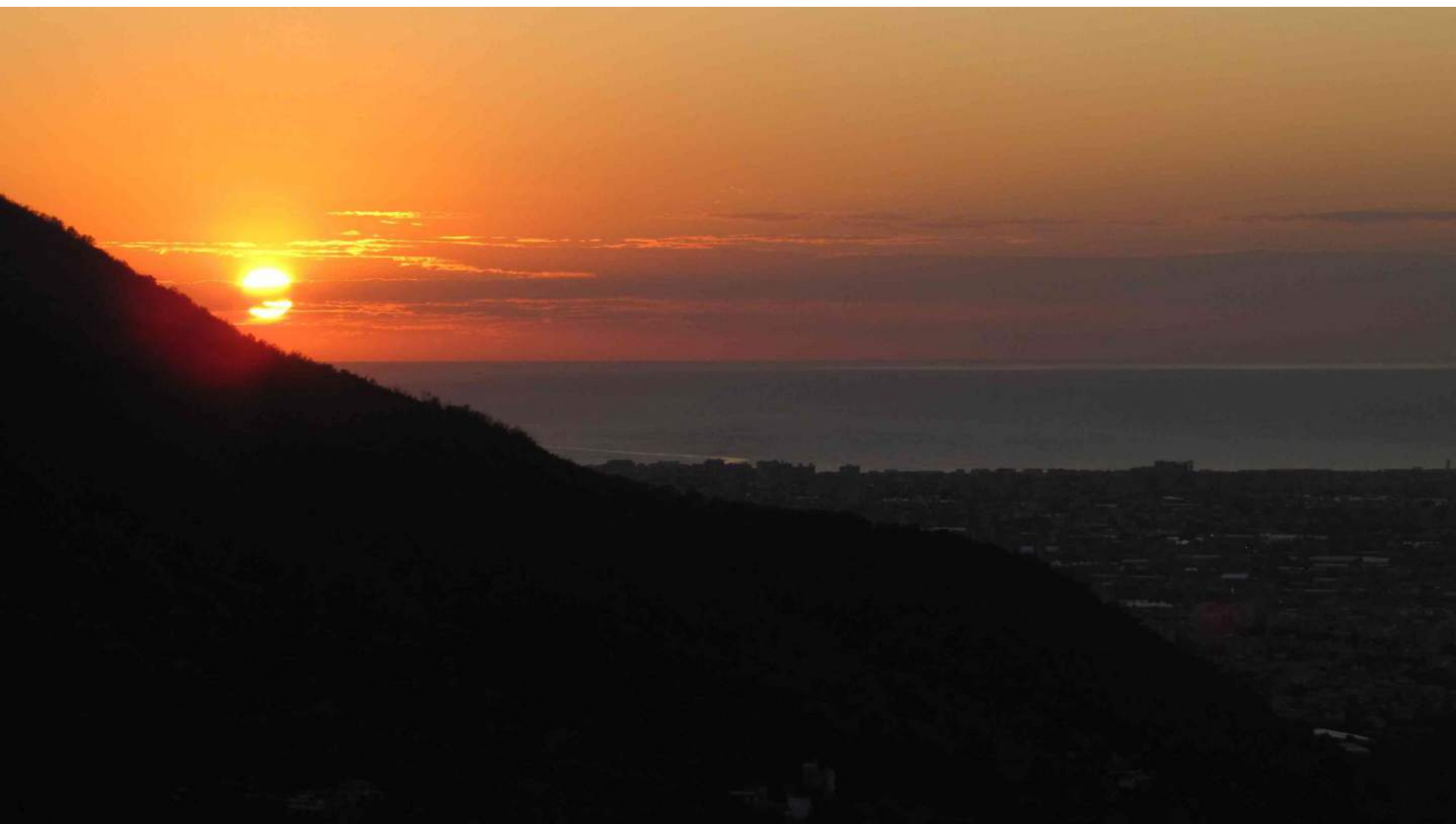
Pri vhodu pri amfiteatru imajo razstavljenih še nekaj trupel Pompejcev.

Vračava se raje po avtocesti. Bova prej na cilju.

Ne morem pomagat, a razgled s terase mi je krasen v vsakem delu dneva.

O Pompejih najdeš na internetu veliko v angleškem jeziku. Kratek izbor vsega:

8 minutni film o Pompejih prej in potem (se splača pogledat),

<https://www.youtube.com/watch?v=IDCVcuVR5w8>

dokumentarni film *The real Pompeii* (44 minut),

<https://www.dailymotion.com/video/x33xr1t>

rekonstrukcija 24. avgusta 79, ko je izbruhnil Vezuv (8 minut),

https://www.youtube.com/watch?v=dY_3ggKg0Bc

vodič po Pompejih,

<http://pompeiiisites.org/en/>

skozi Pompeje se lahko sprehodiš tudi doma iz fotelja preko te povezave (potrebuješ veliko potrpljenja 😊).

http://pompeiiinpictures.com/pompeiiinpictures/Plans/regio_1.htm

Jutri je na vrsti vožnja po Amalfijski obali, ki velja za najlepšo na svetu.

Bomo videli, če je to res 😊